

N:o 68.

Af Herr Jöns Persson: Angående ändring af 60 § Utsökningslagen.

Medgifvande att Utsökningslagen af den 10 Augusti 1877 är i många delar välbetänkt, men vid tillämpningen af i 60 § omnämnda underrättelse hos gäldenären, innan utmätning får ske, förorsakas ofta onödiga, ganska känbara kostnader för den mindre bemedlade gäldenären i de orter, der utmätningssmannen är boende flera mil från gäldenärens bostad, och utmätningssmannen behagar att enkom resa för att själf verkställa den föreskrifna tillsägelsen; jag känner speciellt att det på sådant sätt tillgått, och tillsägelsekostnaden uppgått till cirka 30 kronor, der det kunnat ske genom stämningssmän för mellan 5 à 10 kronor. Kommer då utmätningssmannen följande dag efter tillsägelsen för att göra utmätning, får gäldenären vidkännas en kostnad på ytterligare 30 kronor, och skulden, hvarför utmätningen sker, kan ofta vara lägre än de sålunda åbragta kostnaderna. Genom ett sådant förfaringsätt kan det ock inträffa, att gäldenärens tillgångar icke räcka till betäckande af de dryga kostnaderna, hvilka då måste fyllas af borgenären och derjemte förlora sin fordran.

För att i någon mån mildra omskrifna underrättelsekostnader, anser jag att berörde 60 § bör kunna något förändras, ty enligt mitt förmenande kan underrättelsen hos gäldenären ske af inom kommunen boende stämningssman, samt jemväl af andra trovärdiga personer, lika bra som af utmätningssmannen själf, och tillsägelsekostnaden icke må uppdrivas till högre belopp än hvad som närmast boende stämningssman tillkomma bör, om han tillsägelsen verkställt.

Af de skäl jag anført vågar jag vördsamt föreslå och hemställa, att Riksdagen täcktes för sin del besluta, att 60 § i nyssnämnda Utsökningslag måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Bih. till Riksd. Prot. 1882. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 11 Häft.

Underrättelse, hvarom i 59 § sägs, skall, för att anses giltig, meddelas gäldenären genom närmast boende ojäfvig stämmingsman. Har underrättelsen af stämmingsman, skriftligen utfärdad, bevisligen — — — — —
 — — — — —
 anslagen å hans husdörr, varde det ock gilt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1882.

Jöns Persson.

N:o 69.

Af Herr Eric Olsson: Angående inrättande af ett Riksbankens afdelningskontor i Örebro.

Då den åsigten alltmera synes göra sig gällande, att Riksbanken efter hand bör inrätta afdelningskontor på platser, der omständigheterna synas göra en sådan åtgärd i högre grad fördelaktig för både orten och Riksbanken, så tillåter jag mig föreslå ett sådant kontors förläggande till Örebro.

Sedan årtionden har inom Örebro län behofvet af en annan bank än Örebro enskilda bank gjort sig gällande. Der inrättades på sin tid en filialbank, men vid dennas upphörande lyckades det privata bankintresset åstadkomma en sammanslutning af de två bankbolagen, hvilken icke visat sig tillfredsställande för penningrörelsens kraf. Ett kämbart behof har redan på fyra särskilda ställen inom länet — både i städer, landslag och bergslag — framkallat folkbanker, som funnit trefnad och utvecklat sig oväntadt kraf-